

[Jes Lunde]

Det bliver heller ikke bedre for dem, at der hele tiden herindefra kommer regler om, at man skal lave så lidt som muligt, når man er arbejdsløs. Vi ønsker at gå den helt modsatte vej, vi synes, man skal lade være med at forfølge de arbejdsløse, men i stedet for forsøge at få det bedst mulige ud af situationen, indtil vi herinde igen kan få ført en politik, der kan give noget, der ligner en fuld beskæftigelse. Men det er ikke regeringens politik. Regeringens politik er i stedet for, for os at se, at forfølge de arbejdsløse. Hvordan udmønter det sig på finansloven? Ja, det udmønter sig på den måde, at man foreslår, at de arbejdsløse nu skal til at betale en større del af deres egen ledighed selv: de skal have 3 karenstage. De skal altså selv betale for de første 3 dages ledighed fra den 1. april 1991, og når vi kommer frem til 1. april 1992, er det helt op imod en uge, man selv skal betale som arbejdsløs.

Hvad søren er meningen med sådan et forslag? Vi fatter det simpelt hen ikke. Vi ved godt, at der foregår et misbrug af det, man kalder hjemsendelsesdagpenge, hvor virksomheder, der ikke planlægger ordentligt, hjemsender deres folk, og så bruger de dagpengesystemet til det. Men det er jo for søren ikke de arbejdsløse, der er skyld i det.

Hvis det er det, man vil gribe ind over for, så skal man placere en eller anden form for byrde på de virksomheder, som misbruger systemet, sådan at de får en tilskyndelse til at lade være med det. Det er da for smed at rette bager, når det er de arbejdsløse, man påfører en udgift, sådan at de får en ekstra bøde for at blive arbejdsløse uforskyldt.

Og det er jo det, det handler om. Lad os holde fast i det hele tiden. Når der er nogle, der siger: Jamen der er også nogle arbejdsløse, der selv er ude om det, så har vi jo regler for den slags. Hvis folk selv har sagt op, så er der faktisk karantæne; så kan man faktisk ikke gå over og få arbejdsløshedsdagpenge. Hvis folk ikke vil tage et anvist arbejde, så kan de faktisk heller ikke få arbejdsløshedsdagpenge osv. osv. Der er regler nok på det område.

Problemet er, at regeringen fører en politik, hvor den straffer de forkerte i forbindelse med de misbrug, der kan være forskellige steder i systemet. Det er et eksempel på, at regeringen forsøger at skære ned på de dårligst stillede. Der kunne også nævnes andre eksempler, f.eks. be-

skæringen af boligsikringen, som Socialdemokratiet har været inde på; også dér synes vi det er en urimelig måde, regeringen forsøger at lægge byrderne på.

En ting er den meget dårlige sociale profil i det forslag, regeringen er kommet med her. Noget andet er den manglende aktive indsats. Der er ingen penge til de uddannelsespladser, vi havde forventet os på finanslovsforslaget, og der er da slet ikke penge til at gå videre, sådan som der er brug for.

I foråret holdt regeringen et møde oppe på Sauntehus, og da den var færdig med det, kom den med et oplæg, der hed Sauntehusoplægget. Se, det var et meget spændende oplæg. Det var et oplæg, der talte om, at nu skulle man have gang i de ledige, nu skulle de i gang med at uddanne sig og blive en bedre kvalificeret arbejdskraft i stedet for at gå passive og blive forsørgt på dagpenge.

Det er vi i SF meget enige i. Det er det, vi har sagt i mange år, og vi var glade for, at der nu kom et gennembrud ved, at regeringen begyndte at erkende, at det var et samfundsmæssigt spild at placere folk i passivitet, og at det er langt bedre at bruge denne situation til at kvalificere arbejdskraften. Vi var glade for det.

Der blev talt om, at 50.000 mennesker om året skulle overføres fra passiv forsørgelse til en mere aktiv tilværelse, og det var et mål, vi uden videre kunne tilslutte os. Hvor er det så blevet af, nu da man laver finanslov? Der er ingenting.

Der er ingen penge til initiativer på det område. End ikke de ting, som vi blev enige om i foråret, hvor SF lavede nogle småforlig med regeringen på forskellige områder, end ikke det er indbudgetteret. Der er bare en ledsagende fodnote om, at her har vi da et problem, her er noget, vi skal have finansieret, og det må vi så begynde at forhandle om nu. Regeringen er ikke selv kommet med et udspil til, hvordan den skal få sådan en opgave til at gå op, og det må jo for os at se være, fordi regeringen ikke prioriterer den nok. Anderledes kan vi ikke se det. De ting, regeringen prioriterer, er jo med på finanslovsforslaget.

Vi forventer, at regeringen, når vi skal i gang med at forhandle, har et fornuftigt svar på disse ting. Jeg har forstået, at vi i SF er inviteret over i morgen kl. 9, og vi møder da selvfølgelig op derovre og er meget spændt på at høre, hvad regeringen har til os. Og vi forventer, at regerin-